

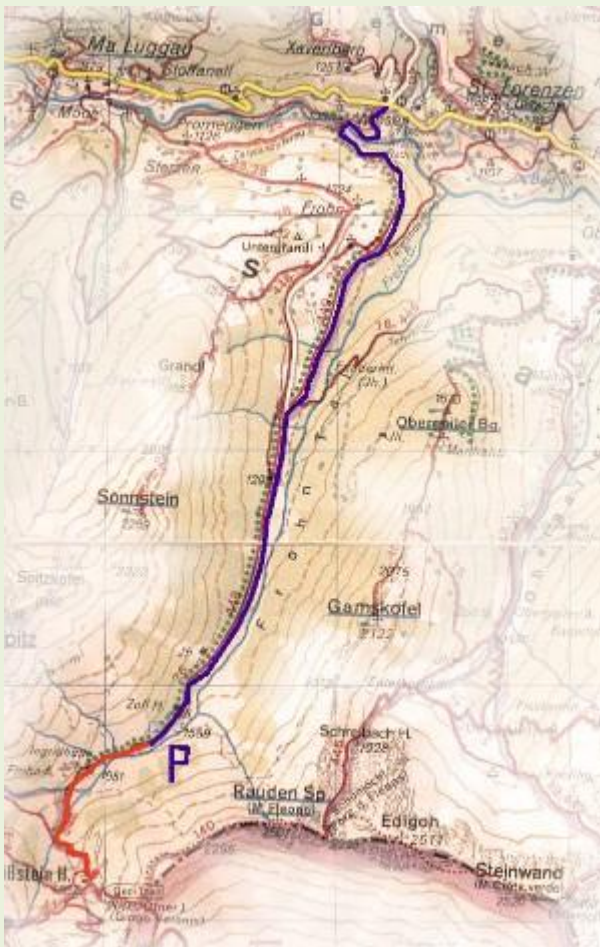

Frohn Tal bij St. Lorenzen

Het prachtige Frohn Tal is een zijdal van het al even mooie Lesachtal

Kamperend in het Gailtal tussen Villach en Hermagor, hoorden we enthousiaste verhalen over het Lesachtal en wilden daar zelf ook eens kijken. De dag ervoor een zware wandeling gemaakt, dus zou het er deze dag wat rustiger aan toe gaan.

Op onze wandelkaart viel één *Hütte* speciaal op, de Ingridhütte, alleen maar door de associatie met de naam van onze jongste dochter. Het is altijd leuk een doel te hebben, dus waarom niet deze?

We nemen de 111 van Hermagor naar Kötschach Mauthen en vanaf Kötschach gaan we verder op dezelfde 111, de enige 'hoofdweg' door het Lesachtal. Het Gailtal waaruit we komen is breed, maar van het Lesachtal valt vooral op dat het juist een heel smal en zeer diep dal is.

De weg loopt voortdurend hoog langs de berghellingen. Beneden lijkt er naast de 'Gail' niet voldoende ruimte voor asfalt. De weg verloopt met ontelbare haarspeldbochten en evenveel mooie uitzichtpunten door dit dal. Dan weer sterk stijgend, dan weer omlaag.

Regelmatig gaat het door de meest mooie dorpjes met namen als Strajach, St. Jakob, Birnbaum en Durnthal. Het ene dorp heeft nog leukere kerkjes en andere bezienswaardigheden dan het andere dorp, maar ook voortdurend met een heerlijk uitzicht in het diepe dal links van ons.

De weg alleen al is zeer afwisselend door de vele soorten verharding. Delen met nieuw asfalt en twee ruime rijbanen die soms teruglopen naar één rijbaan bij een scherpe bocht om een rotswand, tot iets wat nauwelijks de naam geasfalteerd mag dragen (dit was in 2004; in 2007 waren er meer plaatsen verbeterd: zie ook [rondrit Kärnische Alpen](#)). Geschikt voor een caravan is de route niet.

Na een heerlijke autorit komen we tenslotte aan in St. Lorenzen. Net voorbij deze wat grotere plaats ligt het gehucht Wiesen waar we naar toe willen.

De afslag naar Wiesen is lastig te vinden, maar uiteindelijk dalen we toch af naar de huisjes beneden in het dal en steken er de Gail over.

Achter het dorpje gaat de asfaltweg omhoog naar nog meer mooi gelegen huisjes hoger op de hellingen, om daarna door te lopen tot achter in het Frohn Tal.

Deze weg kunnen we 7 km blijven volgen tot de parkeerplaats achter in dit dal. In het dorp ligt nog asfalt en gaat de weg soms flink steil omhoog, maar na 3 km gaat de asfaltweg scherp rechtsaf verder omhoog naar het gehucht Frohn.

Daar gaan wij rechtdoor het dal in op de weg die nu 4 km lang als sintelweg verder doorloopt. Vanuit het dal stijgen we nu geleidelijk 530m tot de parkeerplaats op 1559m.

Het halfverharde deel is soms prima berijdbaar, maar enkele delen vertonen flinke hobbels en kuilen. Op deze manier zijn we toch wel even onderweg voor het resterende deel is afgelegd, maar we genieten volop.

Ook het openen en sluiten van veehekken horen erbij. Als vaste bezoekers van Oostenrijk zijn we eraan gewend en is de taakverdeling in deze gevallen duidelijk. Janny doet de hekken (behalve als er een koe vlakbij staat).

We vinden de parkeerplaats, ook al is de naam 'parkeerplaats' voor dit stuk verbrede helling misschien wel wat groots. De auto staat behoorlijk scheef, zodat ik voor de

zekerheid maar enkele stenen voor de banden leg zoals ik ook zie bij andere geparkeerde wagens. Stenen voor dit doel zijn er voldoende te vinden. Een klein stukje doorrijden tot aan een volgend hek kan ook, maar gezien de staat van dit stuk pad geniet een 4x4 dan de voorkeur.

Wij gaan het laatste stukje wel lopen. Een breed pad tot aan de Ingridhütte die 100m hoger ligt op 1651m, midden op de Alm tussen schitterende bergpieken.

De Ingridhütte is een typisch Oostenrijks boerderijtje, van waaruit zomers de koeien in de bergen worden bewaakt en gemolken. De producten die dit oplevert worden ook bij de Hütte verkocht, zo vertelt een bordje. *'Frische Milch, Buttermilch und Butter'* is er verkrijgbaar.

Het dal is een prachtig stukje natuur en we besluiten tot verder achter in het dal door te lopen. Op onze wandelkaart staat op de linkerhelling, nog 150m hoger, ook een Hütte aangegeven: De HochweissStein Hütte op 1807m. We gaan er voor.

Het wandelpad over de Frohn Alm is duidelijk herkenbaar en loopt slingerend over de Alm. Tussen de vele koeien en mooie Alpenbloemen door lopen we richting de hoogste piek die er te zien is, de 2700m hoge HochweissStein waarnaar de Hütte is vernoemd. In de schaduw onder aan de voet van de berg zien we nog sneeuw liggen. Helaas net te hoog om er bij te kunnen komen.

NB: De HochweissStein kan ook worden beklommen maar is alleen geschikt voor zeer ervaren wandelaars (categorie 1+, absolute Trittsicherheit en Schwindelfreiheit nodig).

We moeten enkele keren de Frohnbach oversteken, die hier vol heerlijk koud water over de *Alm* stroomt, voor we links achter op de *alm* het pad tussen de bomen en struiken zien verdwijnen. Nu zien we ook links op de helling de HochweissStein Hütte liggen (cirkel op de foto).

Liep het pad over de *Alm* nog vlak, nu kronkelen we tussen de bomen door over een mooi rotsachtig bergpad omhoog. Ook hier steken we enige malen de beek over, waar deze breder is

met behulp van de neergelegde planken. Hier is ook het geluid van vallend water te horen. Het geluid wordt steeds luider, tot er na een bocht in het pad een prachtig watervalletje voor ons opdoemt.

Na nog een stukje klimmen over het kronkelende pad zien we voor ons de *Hütte* liggen. Een hoog gebouw met een vreemde vierkante toren aan de voorzijde.

De hut is *bewirtschaftet* en biedt ook overnachtingsmogelijkheden voor langeafstandlopers. Na een korte pauze keren we op onze schreden terug. Er zijn vele mooie wandelmogelijkheden vanuit dit punt, maar we zouden het vandaag rustig aan doen en pas morgen weer een langere toer gaan maken.

Rustig aan zoeken we de terugweg naar de parkeerplaats en proberen onderweg zoveel mogelijk de heerlijke omgeving in ons op te nemen. Daarna volgt weer de prachtige autorit terug het dal in, gevolgd door de vele haarspeldbochten tot Kötschach. Het was weer een zeer aangename vakantiedag.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. **NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE!** [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |